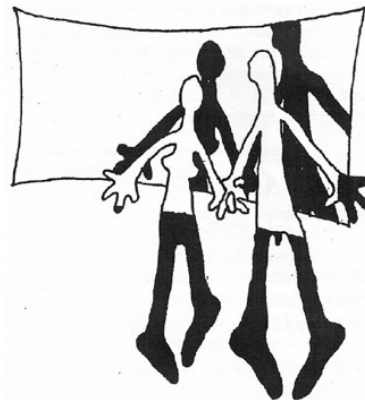

Bio Kontrast

Arvika, våren 2012

9-10 januari (månd-tisd)

Midnatt i Paris

Regi: Woody Allen

USA/Spanien, 2011

Längd: 1 tim 33 min.

Barntillåten.

"Woody Allen har inte varit så här inspirerad, och på ett så här sprudlande gott humör, sedan musikalen 'Alla säger I love you' från 1996. 'Midnatt i Paris' kan beskrivas som ett enda långt lyckorus, och en kärleksförklaring till staden Paris, i ösregn.

Den medelmåttige Hollywoodfilmmanusförfattaren Gil (Owen Wilson), som drömmer om att skriva en viktig roman, befinner sig i Paris tillsammans med sin fästmö Inez (Rachel McAdams) och hennes reaktionära och kulturfientliga föräldrar. Gil har börjat fundera över meningen med livet och hur hans framtid kommer att te sig när han, med hjälp av lite midnattsmagi, förflyttas till Paris på 1920-talet. Han träffar, och får goda författarråd av, Ernest Hemingway, Picasso, Dalí, Gertrude Stein (Kathy Bates i mycket god form), F Scott Fitzgerald, Man Ray och filmaren Luis Buñuel (som får ett par insidertips). Och så blir han blixtförälskad i den intelligenta och vackra Adriana (franska karaktärsesset Marion Cotillard).

Efter de bottenlöst pessimistiska och ångestladdade 'Match point' och 'Cassandra's Dream' hade jag så smått börjat ge upp hoppet om att Allen skulle få ur sig någon mer spirituell komedi, men i 'Midnatt i Paris' visar den 76-årige regissören att han fortfarande är bäst i världen på vassa och roliga så kallade oneliners. Han får skådespelarna i allmänhet och Owen Wilson i synnerhet att lyfta sig ett par snäpp över normal standard. Allens nya film håller faktiskt 'Annie Hall'-klass. Det kan bara bli fem fyrar i betyg."

(Mats Johnson i GP)

Nominerad till fyra Golden Globe för bästa film, bästa skådespelare, bästa regi och bästa manus.

16-17 januari (månd-tisd)

Play

Regi: Ruben Östlund

Sverige, 2011

Längd: 1 tim 58 min. Tillåten från 11 år.

”Om du visar din mobil för fem svarta killar - får du fan skylla dig själv”. Ibland går det att sammanfatta en film med endast en mening. Meningen som får stå som grund för Ruben Östlunds film 'Play' är en tragisk mening. En samling ord som kan vrängas och vridas till absurdum. Ett budskap som vittnar om ett samhälle i nedförsbacke. Fördomar, sanningar, fakta, rädsla, havererad integration, påtvingad assimilation.

'Play' är ett samhällsdrama baserat på verkliga händelser från Göteborg. Små subtila budskap skapar ringar på ytan, för att kombineras till en enorm svallvåg av intryck. Antagonisterna är stereotypen av förortskillar. Offren är stereotypen av svensk medelklass. De unga pojkarna väljer ut sina offer på Frölunda Torg och använder förfinande metoder för att få sin vilja igenom. Våldet är sparsamt och drabbar de man minst anar.

Trädskronor som vajar i vinden. Innerstadens lunchtrafik och förortens köpcentrum. En samling av unga skådespelare som får det att kännas äkta. Ingen påtvingad dialog utan killar som pratar som killar gör. Några vuxna bryter illusionen för stunden, men det låga tempot tar oss sakta tillbaka igen. Dokumentärkänslan, långa stunder av tystnad. Det är avskalad, simpelt och alltid effektivt.

Ruben Östlunds verk placerar en klump i magen på mig. Den engagerar, den irriterar och den berör mig. Men, den ger mig inga svar. Bara en stillsam tystnad. Men som Martin Luther King sade: 'Den stora tragedin är inte de onda människornas brutalitet utan de goda människornas tystnad' ".

(Mike Stranéus, Cine)

Ruben Östlunds "Play" hade världspremiär i samband med "Directors Fortnight" i Cannes, där filmen tilldelades priset "Coup de Coeur".

23-24 januari (månd-tisd)

Norwegian Wood

Regi: Tran Ahn Hung

Japan, 2010

Längd: 2 tim 10 min. Tillåten från 11 år.

"Det är slutet 1960-talet i Japan. Studenten Toru Watanabe är i tjugoårsåldern. Hans bästa vän har begått självmord och en tid därefter återser Toru den döde vännens flickvän Naoko. De blir förälskade och det är om denna ömtåliga kärleksrelation "Norwegian Wood" handlar.

"Titeln syftar på naturligtvis på Beatleslången från 1965. Långa stycken är filmen lika vacker och gåtfull som inledningsraderna i den: 'I once had a girl, or should I say, she once had me' "

(Jeanette Gentele, SvD)

"Ett romantiskt storverk med lätt anslag och destruktiv tyngd. De långa sugande scenerna är sällsynt vackra och vemodiga – och de unga skådespelarna trevar med stor säkerhet bland sköra känslor. Om den döde talas inte mycket, men han är ständigt närvarande."

(Bernt Eklund, Expressen)

Filmen fick utmärkelsen för Bästa Foto vid Asian Film Awards.

30-31 januari (månd-tisd)

Oslo 31 augusti

Regi: Joachim Trier

Norge, 2011

Längd: 1 tim 35 min.

Tillåten från 15 år.

Det går just nu en norsk våg över Sverige. Äntligen. För det görs så mycket bra i Norge. Förutom böcker, TV-serier och teaterstycken så kan man se filmatisering av Jo Nesbøs bästsäljaren Huvudjägarna och Joachim Triers "Oslo 31 augusti".

Filmen är Joachim Triers imponerande andra film efter den kritikerrosade "Reprise" som tyvärr inte har haft svensk distribution.

Anders ska snart avsluta sin drogrehabilitering på landet. Som en del av programmet tillåts han åka in till staden för en jobbintervju. Men han utnyttjar permissionen och stannar kvar i stan, driver omkring, träffar folk som han inte har sett på en tid.

Anders är smart, snygg och från en bra familj, men han plågas svårt av alla chanser han har försuttit, alla människor som han har svikit. Han är fortfarande relativt ung, men upplever att livet på många sätt redan är förbi. Resten av dagen och långt in på natten brottas det förflutnas vålnader med löftet om kärlek, möjligheten till ett nytt liv och förhoppningen att se en framtid när morgonen gryr.

Joachim Triers "Oslo 31 augusti" har vunnit pris på Stockholms Filmfestival för Bästa film och Bästa foto. Den tilldelas Bronshästen med motiveringen "intelligent dialog med en underliggande humor, fantastiskt foto och enastående skådespeleri gör den här filmen till ett perfekt porträtt av regissörens egen generation".

6-7 februari (månd-tisd)

Happy End

Regi: Björn Runge

Sverige, 2011

Längd: 1 tim 37 min.

Tillåten från 15 år

"Happy End" handlar om Jonna, Peter, Katrine, Asger och Mårten, fem personer som alla befinner sig vid ett stort vägskäl i livet. Jonna är 54 år och arbetar som körskollärare. Jonnas son Peter ska gifta sig om två månader, men en natt försöker han ta sitt liv. Katrine är en ung kvinna som tjänar extra genom att städa hemma hos folk, bland annat hos Jonna. Katrine lever i en otrygg tillvaro tillsammans med en obalanserad man, Asger.

Asger är skyldig folk pengar och tvingas gömma sig från sina indrivare i deras lägenhet. Jonnas son Peter flyttar hem henne för att han ska få lugn och ro. Där möter han Katrine och känslor uppstår mellan dem. Jonna försöker få kontroll över både sin och Peters tillvaro. Samtidigt börjar hon ge körlektioner till en man som heter Mårten som förlorat sitt körkort när han kört berusad.

De här fem personerna är viktiga för varandra, men tyvärr inte ärliga och uppriktiga utan lever i en värld av halvsanningar och väntar på att deras liv ska få en ny riktning och mening. Filmen är den sista i Björn Runges trilogi där övriga är "Om jag vänder mig om" och "Mun mot mun". Skådespelarna – med en fantastisk Ann Petrén i spetsen – ger Runge än en gång sin fulla tillit. Unga Malin Buska, som långfilmsdebuterar, är storartad med ett känsligt och blottat spel, och likaså Peter Andersson som varit med i samtliga filmer i trilogin.

13-14 februari (månd-tisd)

Stockolm Östra

Regi: Simon Kaijser da Silva

Sverige, 2011

Längd: 1 tim 35 min.

Tillåten från 11 år

"En sorglös förortsman rattar sin exklusiva bil en solig morgon. Han har lite dans i kroppen, en sång på läpparna. Och så bang, krasch. Allt är förändrat på en sekund. Ett barn har dött. Mannens inre frid är för evigt ersatt med svart skuld av den värsta sorten.

På sjukhuset ser han en glimt av den sörjande modern. Ett begär väcks inom honom. På något sätt vill han betala henne för det hon har förlorat. När de senare möts på tåget ut till den villaförort de båda delar uppstår passionerade känslor som inte har någon förankring i det trauma de båda delar. Åtminstone inte för kvinnans del.

'Stockholm Östra' är ett slags terapithriller som går hand i hand med kbt-trenden. Den kan ses som en provkarta på olika beteendemönster som uppstår vid djup kris. 'Stockholm Östra' är ett på många sätt rikt drama med välgörande vuxet tilltal och med en originell udd. Även om det finns byggstenar i det dramaturgiska bygget som känns igen (främst kanske den emblematiske bilolyckan) har Pernilla Oljelunds komplexa manus så många vändningar att man inte förrän i sista stund vet vad som ska hända med paret och deras förbjudna passion.

Långfilmsdebuterande Simon Kaijser Da Silvas (känd för tv-produktioner som 'De halvt dolda' och 'Höök') sparar på de stora dramatiska gesterna och kräver stor återhållsamhet av sina skådespelare. Inte ett helt lätt uppdrag, kan man tänka. Men såväl Mikael Persbrandt som danskfödda Iben Hjejle är tillräckligt skickliga skådespelare för att de ska kunna jobba med de små medel som dramat kräver, och ändå hålla spänningen och alla de starka känslorna vid liv."

(Helena Lindblad, DN)

Filmen blev utvald till öppningsfilm av kritikerveckan vid årets Venedigfestival.

20-21 februari (månd-tisd)

Benda Bilili!

Regi: Renaud Barret, Florent de la Tullaye

Frankrike/Kongo, 2010

Längd: 1 tim 28 min.

Tillåten från 7 år

Denna dokumentärfilm om musikgruppen "Staff Benda Bilili" från Kongo-Kinshasa har jämförts med Wim Wenders film om "Buena Vista Social Club". Men här handlar det om en grupp handikappade och hemlösa musiker som bor i slummen i Kongo Kinshasa. Vi får följa dem i deras vardag, under repetitionerna på gatorna, under konserter och så småningom även under skivinspelning och turnéer.

Filmen om Benda Bilili berättar om fattiga och utsatta människor, om deras hopp och glädje. Och om den fantastiska musik de skapar, med sångtexter som berättar om livet i slummen.

"Det är en historia som är bättre än filmen – men filmen förmedlar å andra sidan allt som skall förmedlas, och det räcker långt. Skönheten sitter inte i linsen, skönheten sitter i människans dröm, i den mest uträknades förhoppning /.../ och finns det någon av oss som vill bli påmind om vad solidaritet kan vara, så är Renaud Barrets och Florent de la Tullayes film en grundkurs i ämnet." *(Johan Croneman, DN)*

Filmen visades på Svea under Värmlands Filmfestival 2011.

27-28 februari (månd-tisd)

Dogtooth

Regi: Yorgos Lanthimos

Grekland, 2009

Längd: 1 tim 34 min.

Tillåten från 15 år

"I 'Dogtooth' möter vi filmhistoriens egendomligaste familj. Mor och far, två döttrar och en son som bor i en spatiös och fint inredd enplansvilla någonstans på den grekiska landsbygden. Familjen är välbärgad. Villan har en pool och stora välklippta gräsmattor. Runt alltihopa står ett mycket högt plank. Från och till området tar man sig genom en väldig grind som är låst. Endast far lämnar området – i sin Mercedes – för att gå till jobbet på fabriken han äger eller

för att handla familjens förnödenheter. Ingen av dem – inklusive modern – lämnar någonsin huset.

Lika märklig som familjen är 'Dogtooth' bildspråk. Thimios Bakatakis kamera förefaller ha ställts upp lite här och där och råkar fånga familjen när de passerar. Man får se en bråkdel av deras invecklade drama och kan bara ana de otäckheter som sker i andra delar av huset. Familjen förefaller inte lida – de är så pass hjärntvättade att inget stör dem. Ändå håller mardrömsidyllen på att vittra sönder.

Giorgos Lanthimos drama är ett bitvis obehagligt men otroligt fascinerande verk över en dysfunktionell familj som på grund av rädsla, kontrollbehov eller bara ren experimentlusta styr sina barn och sig själva mot en emotionell avgrund utan återvändo. Vi bevittnar en familj i sönderfall där barnen tror att katter är livsfarliga djur, Frank Sinatra deras farfar som sjunger för dem på sina vinylskivor och där man är redo för ett liv utanför muren när hörntanden ramlat ur.

Visst, 'Dogtooth' är skruvad men den griper tag i både hjärta och hjärna och jag sitter häpen varje gång jag ser den. Den gjordes för två år sedan och jag kan bara gratulera er som vill se den, ni kommer att få uppleva något extraordinärt i biosalongen!"

(Ronny Svensson, TV4)

Oscarnominerad för bästa utländska film 2011.

5-6 mars (månd-tisd)

Franska nerver

Regi: Jean-Pierre Améris

Frankrike, 2010

Längd: 1 tim 20 min.

Tillåten från 15 år

"En ung kvinna, Angélique, får av misstag jobb på en chokladfabrik på nedåtgående, vars direktör, Jean-René, är så hämmad att han bland mycket annat inte klarar av att säga nej. Det är meningen att hon ska sälja produkterna vidare till butiker. Dessvärre är hon så blyg att det går helt åt skogen med försäljningen.

En dag hamnar de båda i samma grupp hos 'Anonyma känslstyrda'. De har inte bara sin sjukliga blyghet gemensam, utan också en passion för choklad. Men att hon i själva verket är en ytterst skicklig super begåvad chokladkonditor är det däremot ingen som vet...

Belgaren Benoît Poelvoorde, som spelar Jean-René, har sedan sin lätt skandalomsusade debut med lågbudgetfilmen 'Man Bites Dog' 1992 utvecklats till en lika kritikerrosad som folkjär skådespelare, som gärna tar sig an roller med en viss ironisk dubbelhet. 'Franska nerver' är inget undantag – och den har blivit publiksuccé i Frankrike.

Filmen utspelas mot en fond av allvar, den sjukliga blyghet som den tar upp i komedins form. Samtidigt är den full av olika slags feel good-ingredienser. Inte minst då de säkra korten i form av utstuderade scenografier och andra bild detaljer, vare sig det gäller fabrikslokalernas vackra tegel eller de läckra pralinerna som förfärdigas där. Och romantiken med förhinder är förstås pricken över i:et."

(Astrid Söderbergh-Widding, SvD)

12-13 mars (månd-tisd)

Hysteria

Regi: Tanya Wexler

Storbritannien, 2011

Längd: 1 tim 40 min.

Tillåten från 15 år

”I det viktorska London på 1880-talet diagnosticerades nervösa kvinnor med ’sjukdomen’ hysteri. Den pryde och nyblivne läkaren Mortimer Granville driver runt på jakt efter sjukhusanställning men hamnar till slut hos doktor Dalrymple – en specialist på kvinnosjukdomar som botar hysterikerna genom manuell framkallning av hysterisk paroxysm (orgasm).

Fantastiskt roligt och romantiskt när regissören Tanya Wexler låter förlegade könsroller skakas om med uppfinnandet av vibratören. Romcom-charmören Hugh Dancy och frispråkiga och radikala (här även läkardotter) Maggie Gyllenhaal är strålande i detta historiska nedslag som är betydligt mer vågat och avklätt än traditionella kostymdramer.”

(Greger Månsson, Stockholms filmfestival)

19-20 mars (månd-tisd)

The Trip

Regi: Michael Winterbottom

Storbritannien, 2010

Längd: 1 tim 47 min.

Barntillåten

Den mångsidige, produktive och begåvade Michael Winterbottom har varit en återkommande regissör i Bio Kontrast utbud. Allt ifrån den halvdokumentära vidräkningen av fånglägret Guantánamo till det bisarra kostymdramat ”Tristram Shandy” med komikerna Robert Brydon och Steve Coogan – samma par skådespelare som i ”The trip” skickas på en dråplig kulinarisk rundtur i the lake district.

”Underskatta aldrig två patetiska självömkande och narcissistiska komiker i medelåldern. Steve Coogans och Bob Brydons kulinariska tripp mellan nordamerikanska stjärnkrogar var årets mest underhållande roadmovie. En lysande skendokumentär som pendlar mellan melankoliska bråddjup och banala middagstävlingar om vem som bäst kan imitera Michael Caine.” *(Nicholas Wennö, DN)*

26-27 mars (månd-tisd)

A Dangerous Method

Regi: David Cronenberg

Storbritannien, 2011

Längd: 1 tim 39 min.

Tillåten från 15 år

David Cronenberg är en regissör som fascinerar av det mänskliga psyket. Han har i sina tidiga filmer inte väjt för det makabra och köttiga. Nu kommer en mer återhållen film om Sigmund Freud (Viggo Mortensen), Carl Jung (Michael Fassbender) och Jungs patient Sabina Spielrein (Keira Knightly).

Sabina Spielrein är en välutbildad dotter till en våldsbenägen affärsman. Hos Jung genomgår hon den nya och kontroversiella behandlingsmetoden psykoanalys. Sedermera blev hon själv en av de första kvinnliga psykoanalytikerna.

”Den välgjorda filmen frossar med skräckblandad förtjusning i förälskelse, överföring, förnedring, brytande av yrkesetiska gränser och revolt mot auktoriteter /.../ Skådespelarprestationerna är på topp.” (*Maria Domellöf-Wik, GP*)

2-3 april (månd-tisd)

Tinker Tailor Soldier Spy

Regi: Tomas Alfredson

Frankrike, Storbritannien, Tyskland, 2011

Längd: 2 tim 7 min.

Tillåten från 15 år

”Tinker Tailor Soldier Spy’ (titeln är en lek med en engelsk räkneramsa i Ole dole doff-stil) bygger på John Le Carrés roman med samma namn, och som på svenska heter ’Mullvaden’, vilket naturligtvis borde ha varit filmens titel i Sverige. Allmänt dystert är det i ’Tinker tailor...’ när Alfredson skickligt återskapar det tidiga 1970-talets London i murriga färger, med på kornet-scenografi, kostymer och små detaljer, som detta att flertalet av filmens medverkande röker hela tiden, inomhus.

Det kalla kriget är fortfarande kylslaget. Den åldrade och paranoide Control (John Hurt), som har en chefsposition i den brittiska underrättelsetjänsten MI6, är övertygad om att det finns en mullvad i Cirkusens (underrättelsetjänstens) topp. På egen hand skickar Control spionen Jim Prideaux (Mark Strong) på hemligt uppdrag till Budapest. Allt går fruktansvärt fel. Control och hans kollega George Smiley (Gary Oldman) tvingas gå i pension. Problemet är att MI6 läcker som ett såll. Regeringen ger Smiley i inofficiell uppgift att utreda mullvadsspåret vidare.

Filmen, som är komplex och koncentrerad, är i grund och botten en hjärnornas kamp, det handlar om vem som är allra skickligast på att lägga ut brickorna i ett spionspel, och det måste väl vara Smiley? Alfredson växlar mellan nutid och tillbakablickar, som förklarar det som sker och det vi tidigare har sett. Filmens handling växlar mellan London, Budapest och Istanbul. I kulisserna finns hela tiden det gäckande KGB-snillet Karla.

Mullvaden är den första delen i Le Carrés så kallade Karlatriologi. Thrillerbitarna till trots är det skådespeleriet, dialogen och karaktärsstudierna som är det primära för Alfredson.”

(Mats Johnson, GP)

Filmen fick Juryns Pris vid Stockholms Filmfestival

Filmerna visas på:
Sveabio grafen, Magasinsgatan 17

Tid: 19.00
Biljettpris: 50:-
